

Misiunea Creștină Richard Wurmbbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro

Pagina Web: <https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Ianuarie 2022

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:

<https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Autor: Pastorul Richard Wurmbbrand:

"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);

"Torturat pentru Hristos";

"Cu Dumnezeu în Subterană";

"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";

"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbbrand.

Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

"Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat." (Matei 19:11)

Pastorul Richard Wurmbbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția lui, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbbrand:

SLUJEȘTE-L PE DUMNEZEU CONFORM CHEMĂRII TALE

Aceste cuvinte ale Domnului Iisus mi-au eliberat conștiința de multe regrete nefondate și de multe remușcări dureroase. Ele te pot elibera și pe tine. Prin urmare, scriu despre ele.

Este evident că nu toate poruncile Bibliei sunt scrise pentru toți credincioșii. Nimeni nu este obligat să le îndeplinească pe toate, nici nu trebuie să ne simțim rău când nu le putem îndeplini. Unele porunci sunt date numai preoților evrei, altele numai soților sau numai soțiilor, altele copiilor. Poruncile pentru stăpâni nu sunt aceleași cu cele date slujitorilor. Multe versete privesc exclusiv generația care a cucerit Canaanul. Unele se aplică doar fermierilor. Dumnezeu nu așteaptă același lucru de la persoane cu temperamente diferite și medii cu o educație diferită. Fiecare să-L slujească pe Dumnezeu după chemarea sa și cu darul lui, fără a-și chinu conștiința pentru faptul că nu poate face alte lucruri pentru care nu este calificat. În Matei 19:9, Domnul interzice divorțul. Cel mai bine este să rămâi până la sfârșit cu un partener de căsătorie, chiar dacă îți schimbă viața în iad. Suferința continuă poate ajuta la dezvoltarea unui caracter asemănător lui Hristos; totuși Domnul adaugă imediat că această poziție extremă a sfințeniei nu este așteptată de la toată lumea. Pentru cei cărora Dumnezeu nu le dă un dar special, o astfel de poruncă este imposibilă.

În China Roșie, poliția a dat buzna peste un serviciu religios căutând un anume creștin pe care doreau să-l aresteze. Încercând să-l protejeze, credincioșii au spus că nu au nici o persoană cu acest nume în congregația lor, dar cel căutat a venit în față. Nu putea suporta o minciună, chiar dacă era îndemnat de iubire. El a spus poliției: „Eu sunt omul pe care-l cauțați” și a plătit pentru integritatea sa cu viața. O astfel de integritate cristalină ar trebui admirată, dar știind că atitudinea corectă față de sfințenie este admirația, nu imitația. Este un dar special de la Dumnezeu.

Un creștin sărac cu mai mulți copii din Asia a citit cartea mea „Torturat pentru Hristos”. Și-a vândut imediat casa modestă pentru a-i ajuta pe credincioșii persecutați din țările comuniste. Zicerea lui Iisus către bogat: „Vinde ce ai și dă săracilor” nu poate fi primită de toți oamenii. Este pentru cei care au primit un har special de la Dumnezeu. Ar trebui măcar să fim inspirați de exemplul lor și să dăm puținul pe care îl putem oferi cu bucurie. Biblia scrie: „Pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu.” (2 Corinteni 9:7)

Nu toți creștinii pot suporta „grija pentru toate bisericile” (2 Corinteni 11:28). Aceasta este o chemare specială. Dacă ai doar viziunea creșterii creștine a familiei tale, a unei parohii, a unei confesiuni sau a lucrării misionare într-o anumită țară, fă-ți mica datoria și vei fi răsplătit. O viziune la nivel mondial este un dar aparte. Mâhnirea generată pentru țările în care creștinii sunt deja torturați până la moarte și pentru altele care vor avea în curând propria lor „Țară-închisoare” ar putea frânge inimile și îi poate duce pe oameni la nebunie. Nu ne așteptăm ca toți creștinii să ne împărtășească povara, dar în timp ce vă faceți lucrarea prețioasă într-o sferă mai restrânsă, rugați-vă pentru noi căroră Dumnezeu ne-a dat această sarcină. Dacă vrei să te eliberezi de o mare povară, aplică la problemele vieții tale principiul lui Iisus că nu toate cuvintele Scripturii sunt pentru toți, ci numai pentru cei căroră le-a fost dat. Fii fericit de cât de mult ți se dă și fii credincios în propria ta chemare. Dumnezeu nu așteaptă mai mult de la tine. Sfântul Augustin, un mare învățător al bisericii, se ruga: „Doamne, dă-mi ce ceri și apoi cere ce-ți place”. Dumnezeu nu va cere niciodată ceea ce nu a dat mai întâi.

Dumnezeu știe că ne-a făcut să fim diferiți. El nu așteaptă de la un creștin la fel de mult ca de la altul. Micul tău dar va fi primit cu bucurie de Dumnezeu. Nu există răgaz în bătaia creștină. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia” (Marcu 16:15) sugerează o lucrare misionară fără să vă așezați vreodată în locuri de odihnă. Nu toți sunt chemați să fie misionari, dar toți trebuie să-i sprijine pe misionari cu dragostea lor.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Wurmbrand în timpul detenției la Jilava
în nopțile geroase de iarnă.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.”
(Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței ajutați cu darurile voastre!

**Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați ei sau familiile lor.
Citiți mărturiile lor la <https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (în coloana a treia.)**

**Sora Lavkaitis Vatlava
Osipovna**

a fost condamnată în fosta Uniune Sovietică de trei ori pentru că a condus Școli Duminicale pentru copii și a trebuit să îndure frigul și foamea timp de 5 zile în trenuri-închisoare care au dus-o 3500 de km la destinația finală: o închisoare de la granița cu Mongolia.
Citiți întreaga ei mărturie în buletinul din 4/2019.

**Sora Firsova
Valentina
Constantinovna**

a fost condamnată la 2 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică pentru că a condus o Școală Duminicală pentru copii. Ea a putut ascunde în celula ei o Evanghelie.
Citiți mărturia ei în buletinul din 4/2019.

**Diaconul baptist
Kosteniuk Victor
Iosifovici**

a fost condamnat la 3 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică pentru participarea la tipărirea și distribuirea de literatură creștină.
Toate proprietățile i-au fost confiscate de statul sovietic.
Citiți mărturia lui în buletinul din 5/2019.

**Compozitorul Creștin
Oleg Popov**

a fost arestat și condamnat în Uniunea Sovietică la trei ani de închisoare pentru că a condus un cor creștin de copii și pentru transportul clandestin de cărți de cântări. Soția lui, Tatiana a rămas cu patru copii, cel mai mic având doar 3 luni. A murit de pneumonie.
Citiți întreaga mărturie a soției lui în buletinul din 5/2019.

**Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Voastre
O Creștină Relatează un Miracol Petrecut în Timp ce Era Închisă**

“Salutări frate Mihai Wurmbbrand! Vă scrie Krivtsova Natalia Pavlovna din Mozdok, Rusia. Îmi cer scuze că nu am răspuns mult timp pentru ceea ce am primit de la tine. **Recunoștința mea sinceră față de tine pentru asta.** Prin lucrarea ta, Dumnezeu nu mă lasă în nevoie. Slavă Lui pentru aceasta! Mulțumesc foarte mult! Mi-ai cerut să scriu despre viața mea în închisoare. Voi descrie un episod viu în care Domnul a fost glorificat prin puterea Sa. (În primul rând, despre familia mea.) Nu-mi amintesc de tatăl meu, pentru că a părăsit-o pe mama cu câteva zile înainte de nașterea mea, când a devenit creștină. Este harul lui Dumnezeu că ea și-a pus încrederea în Cel Atotputernic.

În 1964, în calitatea ei de cap al familiei, mama mea a fost condamnată împreună cu alte surori pentru că a organizat în casa ei prima tabără creștină pentru copii din Caucaz. Majoritatea acestor copii proveneau din familii de părinți bapțiști întemnițați. După ce s-a întors acasă din această condamnare de 4 ani, eu (aveam 14 ani) m-am pocăit și m-am dedicat Domnului. Am participat mereu activ la viața bisericii în rândul copiilor, adolescenților și tinerilor. Mama a făcut tot ce a putut cu mâinile ei în editura ilegală (Krestianin) de literatură spirituală.

În 1983, Dumnezeu a binevoit ca eu și alte surori să fim arestate și condamnate la 4 ani de închisoare conform art. 227 h. 2 din Codul penal al Uniunii Sovietice. (Acest articol îi condamnă pe toți adulții care încercau să introducă copiii în activități religioase, precum școlile duminicale, corurile bisericești și așa mai departe. N. Ed.) În acele condiții grele pentru o tânără care nu a cunoscut niciodată vulgaritățile lumesti, Dumnezeu m-a învățat multe. Slavă și laudă lui pentru că m-a ajutat la păstrarea curăției inimii și a trupului și am putut rămâne credincioasă lui Dumnezeu.

Imediat după proces, am ajuns în închisoare la Vladikavkaz, într-o celulă comună, unde erau 14 femei. Toate așteptau să fie transportate la închisori din alte diferite orașe. Vizitele rudelor nu erau permise. Am fost foarte îngrijorată și m-am rugat intens ca Dumnezeu, contrar tuturor regulilor, înainte de a părăsi această închisoare să-mi trimită ocazia să o revăd pe mama mea, care se îmbolnăvise de o boală incurabilă și se afla în spitalul din același oraș. Toate femeile din celulă știau despre asta, pentru că au auzit rugăciunile mele de mai multe ori. Cele mai multe dintre ele mă condamnau și mă batjocoreau nu numai pe mine, ci și pe Dumnezeul Atotputernic.

Într-o zi, unul câte unul, gardienii le-au chemat pe femei „ia-ți lucrurile și ieși din celulă.” Asta însemna că trebuia să mergem în vagoanele-inchisoare de cale ferată. Până la sfârșitul zilei, am fost chemată și eu. Încă o dată, m-am rugat cu voce tare, încredințându-mă pe mine, pe mama mea și pe toți deținuții voinței lui Dumnezeu. La ieșire, am auzit din nou vocile batjocoritoare ale acestor femei deținute, că Dumnezeu a întârziat, sau nu a auzit cererea mea.

Convoiul m-a adus în locul unde erau adunate transporturile, femei și bărbați, în diferite grupuri. Ca persoană „deosebit de periculoasă” (din cauza faptului că am fost condamnată pentru credința mea) am fost plasată separat, în ceea ce se numea în argoul închisorii „sticla”. Aceasta era o celulă foarte mică de beton. În ea nu se putea sta decât în picioare, rezemat de un pervaz. Gardienii m-au împins înăuntru împreună cu lucrurile mele. Era întuneric, murdar și urât mirositor, iar insecte alunecoase se târau de pe tavan și de pe pereți. Un gardian se uita în permanență prin vizetă și lăsa fumul de țigară să intre prin gaura vizetei. În același timp, înjura obscen. Era greu să respir. M-am rugat, i-am cerut lui Dumnezeu să mă întărească. Am fost ținută în picioare timp de 6 ore. Sunetele pe care le-am auzit m-au făcut să înțeleg cum erau deținuții duși din diferite grupuri la trenul- închisoare. Dar eu? M-au uitat? Nu era loc suficient în vagoane? Au venit după mine seara târziu și, fără explicații, m-au dus înapoi la celulă. Toată lumea era uluită! Și eu, obosită și flămândă, după ce m-am rugat, m-am întins pe un pat de scânduri tari. Dumnezeu Însuși a controlat totul și mi-a dat un somn adânc. Dimineața mi-am adus aminte de un imn și am cântat încet: „Tu știi drumul, Tu știi și timpul, Planul Tău este de mult gata pentru mine. Și Te laud Doamne din toată inima, pentru milă, grijă și dragoste.” Curând am fost chemată, dar fără bunurile mele. Femeile care mă priveau batjocoritoare au spus: „Iată, tu ești cea care te aștepți mereu la minuni!”

Gardianul de escortă m-a condus îndelung printr-un hol semiîntunecat, până când am văzut un grup de oameni într-un loc luminat în depărtare. Din departare, am recunoscut-o pe sora mea cu soțul ei și cei 2 copii și pe MAMA. Da!! Erau ei! Da, a fost un miracol!

Apropiindu-se, însoțitorul a deschis ușa și a spus grosolan: aveți 15 minute, iar ușa era încuiată în spatele nostru, al tuturor. Timpul întâlnirii noastre a zburat instantaneu! Slavă Domnului! Are tot timpul lui! El este Stăpânul peste toată lumea! Așa s-a întâmplat: sora mea Tamara, a venit în vizită la mama mea și după ce s-au rugat, a decis să o scoată din spital și să ceară o întâlnire cu

mine înainte de a fi trimisă în alt oraș. Avizul a fost primit abia dimineața. De aceea au uitat să mă scoată din celula îngustă în vagonul-închisoare. Dumnezeu stăpânește totul! El este Atotputernic!

M-am întors la celula mea cu mâinile pline de alimente primite de la familie. A devenit o dovadă adevărată a unui miracol pentru femeile care mă așteptau în celulă. Gata cu batjocura. Deținutele m-au întâmpinat în tăcere. Înainte de a împărți cu ele, i-am mulțumit lui Dumnezeu pentru minunea săvârșită. Multe dintre femei au plâns și au spus-ce Dumnezeu bun și viu ai! Seara, în aceeași zi, am fost din nou chemată cu lucrurile mele la trenul-închisoare. Binecuvântat să fie Domnul! Slavă Lui pentru toate!

Cu un an înainte de eliberarea mea, mama a murit. Acesta a fost o altă încercare dificilă pentru mine. Dar am fost mângâiată de faptul că atât ea cât și eu avem de la Dumnezeu o singură locuință în ceruri. Și nu degeaba Domnul m-a consolată cu această Scriptură specială.

În 1986, după încheierea pedepsei, ajungând la casa părintească, am întâmpinat din nou dificultăți. După moartea mamei mele, casa a fost transferată la fondul statului, iar eu, în calitate de fost deținut politic, nu aveam niciun drept. Nu aveam unde să locuiesc! Dar multumiri fie lui Dumnezeu! Este degrabă ajutător la necaz! După 1,5 ani de proceduri judiciare, mi s-a permis să răscumpăr casa propriei mame. Numai Dumnezeu este vrednic de slavă, cinste și închinare! El nu permite nimic dincolo de puterile cuiva.

Ulterior, m-am căsătorit cu Alexander Krivtsov, un frate credincios. A murit 8 ani mai târziu. Am născut un fiu, Timotei. Acum este deja adult, căsătorit și locuiește într-un alt oraș. Locuiesc singură în casa mea (în fotografie sunt eu cu casa mea în fundal).

Îi mulțumesc Mântuitorului meu că: „ O moștenire plăcută mi-a căzut la sorți, o frumoasă moșie mi-a fost dată. ” Ps. 16:6”

Eroi ai Credinței!

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Vostre

O Scurtă Descriere a Condamnării și Detenției pentru Credință a lui Viktor Miroshkin

Familia Miroshkin cu cei zece copii

“La 9 noiembrie 1973, am fost înrolat în rândurile Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice. Am ajuns la unitatea militară din așezarea Taboshar, regiunea Leninabad, Republica Sovietică Tadjică.

(Datorită exploatării unei mine de uraniu în această regiune, Taboshar, în prezent în Tadjikistan, a fost o locație militară secretă în timpul existenței Uniunii Sovietice. N. Ed.)

Am mărturisit că sunt un credincios în Dumnezeu și, pe baza convingerilor mele de credință în Cuvântul lui Dumnezeu, nu voi depune jurământul.

Liderul de echipă, sergentul Kamaev, a raportat acest lucru înaltului comandament al unității. Am avut multe discuții care să mă descurajeze în decizia mea.

La 2 decembrie 1973, în unitate a fost depus jurământul. Am rămas ferm în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu.

La 3 decembrie 1973 am fost luat în arest de către maistrul unității. A început o anchetă asupra faptei mele, condusă de anchetatorul Boris Varshavsky. În timpul anchetei, a trebuit să stau câteva zile într-o celulă foarte rece, unde am suferit o hipotermie puternică a corpului, din cauza căreia aveam o durere foarte puternică la dinți și maxilare.

În ianuarie 1974, a avut loc procesul. Procurorul a cerut un termen de 5 ani. Instanța a pronunțat o sentință de 3 ani și 6 luni. Am fost transportat la colonia P/I 3/5p. Rohaty (pe atunci o localitate din Uniunea Sovietică iar acum în Uzbekistanul actual. N. Ed.).

În timpul condamnării, a trebuit să trec prin mai multe închisori unde a trebuit să mă confrunt cu gândaci, păduchi, murdărie. Aceștia au fost "tovarășii" mei în această perioadă de timp.

În februarie 1974, am ajuns la locul executării pedepsei în complexul penitenciar din satul Rohaty. A trebuit să lucrez ceva timp în condiții foarte nefavorabile, dar deși eram tânăr, asta mi-a afectat sănătatea.

Mi-am ispășit toată pedeapsa cu închisoarea. După eliberare am ajuns să fiu extrem de bolnav în zona ficatului, stomacului și intestinelor. Am suferit dureri severe, ale căror consecințe se simt până în zilele noastre."

Misiunea noastră a trimis ajutor la cât mai mulți dintre acești creștini credincioși pe care i-am putut găsi și contacta personal!

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Кудрин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тистен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бичнев	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯНИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЮРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Талченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмазов	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Австрия
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Австрия
429	Богорядов	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015.

Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la:

**Banca Comercială Română,
Cod Swift: RNCBROBU:**

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001

USDollar:RO97RNCB0068149171380002

EURO: RO43RNCB0068149171380004